

Sygn. akt V CSK 242/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Pierwszego Urzędu Skarbowego
w B.

przeciwko W. J.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 3 kwietnia 2014 r.,

skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 14 grudnia 2012 r.

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o
kosztach postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód, Skarb Państwa - Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w B. wniósł o pozbawienie w całości wykonalności wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2005 r., sygn. ... 1983/04. Twierdził, że stwierdzona tym wyrokiem wierzytelność pozwanego W. J. w stosunku do Skarbu Państwa - Pierwszego Urzędu Skarbowego w B. została umorzona wskutek dokonanego potrącenia wzajemnej i wymagalnej wierzytelności Skarbu Państwa - Pierwszego Urzędu Skarbowego w B. wynikającej z wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 11 października 2000 r., ... 1787/00 i z wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 lipca 2001 r., sygn. ... 336/01. Do pozwu dołączył oświadczenie powoda o potrąceniu z dnia 16 maja 2005 r. przesłane pozwanemu, i to samo oświadczenie z dnia 30 maja 2005 r. przesłane pełnomocnikowi pozwanego adw. L. C.

Wyrokiem zaocznym z dnia 24 października 2006 r. Sąd Okręgowy w B. uwzględnił powództwo. Na skutek sprzeciwu wniesionego od tego wyroku przez pozwanego Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 18 czerwca 2012 r., uchylił wyrok zaoczny tego Sądu; pozbawił wykonalności w zakresie kwoty 593.527 zł punkt 1a wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2005 r., sygn. akt ... 1983/04; w pozostałym zakresie powództwo oddalił; zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 5.760 tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w B.) tytułem opłaty od pozwu kwotę 29.676 zł.

Ustalił, że przed Sądem Okręgowym w B. pod sygn. ... 382/03, toczyło się postępowanie z powództwa W. J. wniesione dnia 31 grudnia 1999 r. przeciwko Skarbowi Państwa - Pierwszemu Urzędowi Skarbowemu w B. o zapłatę kwoty 1.309.337 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu. W dniu 22 maja 2003 r. W. J. wniósł drugi pozew przeciwko Skarbowi Państwa - Urzędowi Skarbowemu w B. o zapłatę kwoty 1.755.482,68 zł, zarejestrowany pod sygnaturą ... 261/03. Obie te sprawy zostały połączone do łącznego rozpoznania pod sygn. akt ... 382/03. Wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 10 maja 2004 r., powództwo ze sprawy ... 261/03 zostało w całości oddalone i zasądzono od W. J.

na rzecz Skarbu Państwa - Urzędu Skarbowego kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania i w tym zakresie wyrok jest prawomocny. Natomiast co do żądania ze sprawy ... 382/03, które zostało przez Sąd Okręgowy oddalone, nastąpiła zmiana tego rozstrzygnięcia przez Sąd Apelacyjny, który wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2005 r., sygn. akt ... 1983/04, powództwo W. J. częściowo uwzględnił co do kwoty 663.951,84 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 31 grudnia 1999 r. W wyroku tym Sąd jednocześnie nakazał pobrać od W. J. z zasądzonego roszczenia od oddalonej części powództwa na rzecz Sądu Okręgowego w B. i Sądu Apelacyjnego łącznie kwotę 123.836 zł i zasądził od powoda W. J. na rzecz Skarbu Państwa - Pierwszego Urzędu Skarbowego kwotę 4.000 zł tytułem kosztów postępowania. W uzasadnieniu wyroku z dnia 13 kwietnia 2005 r. Sąd Apelacyjny wyliczył należność W. J. na dzień wniesienia pozwu, tj. 31 grudnia 1999 r. na kwotę 1.207.824,55 zł i odjął od niej przedstawioną przez pozwanego Urząd Skarbowy do potrącenia kwotę 543.872,71 zł, która stanowiła część wierzytelności Skarbu Państwa - Pierwszego Urzędu Skarbowego w B. w stosunku do W. J. wynikającej z prawomocnego już wówczas wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 11 października 2000 r., sygn. akt ... 1787/00, którym zasądzono od W. J. na rzecz Skarbu Państwa - Urzędu Skarbowego kwotę 984.310 zł z odsetkami w wysokości 21% od dnia 22 lutego 2000 r. oraz koszty procesu w kwocie 12.053 zł. Apelacja pozwanego od tego wyroku została oddalona i zasądzono od niego na rzecz powoda - Urzędu Skarbowego kwotę 6.000 zł tytułem kosztów procesowych.

Do zasądzonej, wyrokiem Sądu Apelacyjnego w sprawie ... 1983/04, dla W. J. kwoty 663.951,84 zł Urząd Skarbowy w B. zgłosił potrącenie swojej wierzytelności pismem kierowanym do W. J. oraz do jego pełnomocnika adw. L. C. W oświadczeniach tych z 16 i 30 maja 2005 r. Skarb Państwa - Pierwszy Urząd Skarbowy potrącał kwotę: 583.767 zł, jako wierzytelność główną z odsetkami 21% w stosunku rocznym od dnia 22 lutego 2000 r. do dnia 13 kwietnia 2005 r., tj. łącznie kwotę 1.214.523,25 zł oraz dodatkowo koszty procesu z powołanych wcześniej spraw sądowych, tj. kwoty: 12.053 zł, 6.000 zł i 4.000 zł. Kwota wierzytelności głównej została wyliczona w ten sposób, że potrąconą kwotę 543.872,71 zł (czyli część kwoty z wyroku ... 1787/00) Urząd Skarbowy rozliczył, ustalając, że kwotę 397.950 zł zalicza się na poczet należności głównej, a

145.941,71 zł na poczet odsetek za okres od 22 lutego 2000 r. do 27 lipca 2001 r. czyli do dnia wymagalności. Sposób tego rozliczenia Urząd Skarbowy przedstawił W. J. w piśmie z dnia 5 grudnia 2002 r., kiedy jeszcze sprawa była w toku. Jednocześnie Urząd Skarbowy w oświadczeniu o potrąceniu z dnia 16 maja 2005 r. wyliczył wierzytelność W. J. na dzień 13 kwietnia 2005 r. na kwotę 1.324.688,52 zł, którą powinno się pomniejszyć o kwotę 123.836 zł, jaką W. J. powinien zapłacić Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w B. i Sądowi Apelacyjnemu, zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2005 r. Ponieważ pomimo potrącenia dokonanego pismem z dnia 16 maja 2005 r. W. J. wszczął przeciwko Urzędowi Skarbowemu postępowanie egzekucyjne w oparciu o wyrok Sądu Apelacyjnego, sygn. akt ... 1983/04, Skarb Państwa – Pierwszy Urząd Skarbowy w B. wniósł pozew o pozbawienie tego tytułu wykonawczego wykonalności.

Według Sądu Okręgowego, o ile wysokość wierzytelności W. J. na dzień wniesienia pozwu jest jednoznaczna, o tyle wysokość wierzytelności Skarbu Państwa - Pierwszego Urzędu Skarbowego jest dyskusyjna. Zgodnie z art. 499 k.c., potrącenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy stało się możliwe, tj. w dniu 31 grudnia 1999 r. Chociaż wierzytelność Pierwszego Urzędu Skarbowego określona została dopiero w wyroku z października 2000 r., a nawet później, bo z chwilą prawomocności wyroku wydanego w sprawie ... 1787/00, to skutki zgłoszenia jej do potrącenia zadziałały z datą wsteczną od dnia 31 grudnia 1999 r. Skoro Pierwszy Urząd Skarbowy powołał się w pozwie na przedstawioną do potrącenia dnia 16 maja 2005 r. pozostałą kwotę z wyroku wydanego w sprawie o sygn. akt ... 1787/00, to nie można inaczej liczyć daty skutku potrącenia, jak od tej samej, którą przyjął Sąd Apelacyjny w wyroku w sprawie o sygn. akt ... 1983/04, czyli od dnia 31 grudnia 1999 r. Sąd Apelacyjny, zasądzając w wyżej wymienionej sprawie dla powoda W. J. kwotę 663.951,84 zł, orzekł jednocześnie, że z tej zasądzonej kwoty powód powinien zapłacić łącznie na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego i Sądu Okręgowego w B. tytułem opłaty od oddalonej części żądania kwotę 123.836 zł. Taką więc kwotę z tego tytułu należy odliczyć od wierzytelności W. J., bowiem gdyby Pierwszy Urząd Skarbowy, zgodnie z tym wyrokiem, wypłacił W. J. zasądzoną dla niego kwotę, to ten powinien część z niej, wskazaną wyżej, przekazać na konto Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego. W. J. zobowiązany

został również do zwrotu Skarbowi Państwa - Pierwszemu Urzędowi Skarbowemu w B. łącznie kwoty 29.253 zł tytułem kosztów postępowania z trzech wymienionych wcześniej spraw. Odejmując od zasądzonej na rzecz W. J. kwoty 663.951,84 zł wyżej wskazane kwoty: 123.836 zł i 29.253 zł, pozostaje do zapłaty kwota 510.862,84 zł. Od tej kwoty odliczyć należy zgłoszoną w tym postępowaniu do potrącenia przez Skarb Państwa - Pierwszy Urząd Skarbowy kwotę, ale w wysokości 440.438 zł (różnicę pomiędzy kwotą 984.310 zł zasądzoną dla Pierwszego Urzędu Skarbowego w wyroku w sprawie o sygn. akt ... 1787/00, a zgłoszoną do potrącenia z tej kwoty i uwzględnioną przez Sąd Apelacyjny w sprawie o sygn. akt ... 1938/04 kwotą 543.872,71 zł). Wynik końcowy to kwota 70.424,84 zł, która pozostaje do zapłacenia W. J. z odsetkami ustawowymi, tak jak ustalił Sąd Apelacyjny w wyroku w sprawie ... 1938/04, od dnia 31 grudnia 1999 r. Tytuł wykonawczy powinien być więc, zdaniem Sądu pierwszej instancji, pozbawiony wykonalności ponad kwotą 70.424,84 zł, czyli w zakresie kwoty 593.527 zł.

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2012 r., Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu apelacji obu stron zmienił zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że utrzymał w mocy wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w B. z dnia 24 października 2006 r., o sygnaturze ... 253/05, w punkcie I. i III., a w pozostałej części wyrok ten uchylił i zasądził od pozwanego na rzecz powoda 7.200 zł kosztów procesu (pkt 1); oddalił apelację pozwanego (pkt 2) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda 2.700 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego (pkt 3).

Za nieuzasadnioną uznał apelację pozwanego opartą na zarzucie naruszenia art. 505 pkt 3 i 4 k.c., gdyż wbrew zarzutom pozwanego nie było podstaw do przyjęcia, że istnieje stan prawny wyłączający potrącenie. Wierzytelność pozwanego wynikająca z wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2005 r., wydanego w sprawie ... 1983/04, została zasądzona na podstawie art. 260 Ordynacji podatkowej. W sprawie tej dokonano już częściowego potrącenia z wierzytelności należnej W. J. wierzytelności przysługującej Skarbowi Państwa - Urzędowi Skarbowemu. Były to te same wierzytelności, które Skarb Państwa - Pierwszy Urząd Skarbowy przedstawił wtedy do potrącenia jedynie w części,

pozostałą część potrącił oświadczeniem z 2005 r., które jest podstawą powództwa. Od wyroku z dnia 13 kwietnia 2005 r. W. J. wniósł skargę kasacyjną, w której zakwestionował co do zasady dopuszczalność potrącenia. Sąd Najwyższy, oddalając skargę kasacyjną, wskazał, że W. J. przysługuje roszczenie nie o zwrot nadpłaty, ale roszczenie odszkodowawcze na podstawie art. 260 Ordynacji podatkowej. Taka wierzytelność, wynikająca z obowiązku naprawienia szkody, jest wierzytelnością cywilnoprawną, której dopuszczalności potrącenia nie wyłącza ani przepis zawarty w art. 75 § 1 Ordynacji podatkowej, ani inny przepis.

Sąd drugiej instancji za uzasadnioną uznał apelację powoda. Wprawdzie wyliczenie wzajemnych wierzytelności stron wobec siebie i dokonanie potrącenia jest w okolicznościach sprawy skomplikowane, jednakże nie było podstaw do nie podzielenia sposobu wyliczenia potrącenia dokonanego przez powoda i dokonywania przez Sąd pierwszej instancji własnych wyliczeń, skoro dokonane przez powoda wyliczenie było prawidłowe.

Wierzytelność W. J. w stosunku do Skarbu Państwa wynika z wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2005 r., a jednocześnie wyrokiem tym zasądzono od W. J. na rzecz powoda 4.000 zł tytułem kosztów procesu oraz nakazano pobrać na rzecz Skarbu Państwa 123.836 zł i obie te kwoty zostały przedstawione do potrącenia. W oświadczeniu o potrąceniu powód potrącał z zasądzonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2005 r. na rzecz W. J. kwoty 663.951,84 zł: 583.767 zł, jako wierzytelność główną z odsetkami 21% w stosunku rocznym od dnia 22 lutego 2000 r. do dnia 13 kwietnia 2005 r., tj. łącznie kwotę 1.214.523,25 zł, oraz koszty procesu ze spraw: ... 1787/00 - 12.053 zł, ... 336/01 - 6.000 zł i ... 1983/04 - 4.000 zł. Kwotę wierzytelności głównej wyliczono w ten sposób, że potrąconą kwotę 543.872,71 zł (czyli część kwoty z wyroku ... 1787/00) powód rozliczył ustalając, że kwotę 397.950 zł zalicza się na poczet należności głównej, a kwotę 145.941,71 zł na poczet odsetek za okres od dnia 22 lutego 2000 r. do dnia 27 lipca 2001 r., czyli do dnia wymagalności. Wierzytelność zaś W. J. została wyliczona na dzień 13 kwietnia 2005 r., czyli na dzień wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny zasądzającego na rzecz W. J. od powoda wierzytelność w kwocie 1.324.688,52 zł, pomniejszoną o 123.863 zł, którą to kwotę w wyroku tym nakazano

pobrać od W. J. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w B. i Sądu Apelacyjnego. Wyliczenie to jest jasne i logiczne i należało je podzielić, zatem z mocy art. 498 i art. 499 k.c. wierzytelność pozwanego W. J. wynikająca z wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2005 r. została umorzona w całości przez potrącenie. Ubocznie Sąd drugiej instancji zauważył, że wyliczenie Sądu pierwszej instancji jest także błędne z tego powodu, iż nie uwzględniła kwoty 123.836 zł, którą powód przekazał komornikowi. W tym stanie rzeczy istniały podstawy z art. 840 k.p.c. do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2005 r., sygn. akt ... 1983/04, w całości.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wniósł pozwany, który zaskarżył go w części, w jakiej zmienia on zaskarżony wyrok, tj. utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sadu Okręgowego w B. z dnia 24 października 2006 r., sygn. ... 253/05, w punkcie I i III, i oddała skierowaną do tej części zaskarżonego wyroku apelację pozwanego oraz zasądza od pozwanego na rzecz powoda koszty postępowania apelacyjnego. W ramach podstawy kasacyjnej z art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. zarzucono w skardze naruszenie art. 499 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie oraz nieuwzględnienie mocy wstecznej oświadczenia o potrąceniu złożonego przez powoda. Pozwany wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należało odnieść się do wskazanego przez pozwanego zakresu zaskarżenia skargą kasacyjną oraz podanej przez niego wartości przedmiotu zaskarżenia. Pozwany określił, że skarga kasacyjna jest skierowana do tej części orzeczenia, w jakiej zmienia ono zaskarżony wyrok (Sądu Okręgowego), tj. utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w B. z dnia 24 października 2006 r. w punkcie I i III i oddała skierowaną do tej części zaskarżonego wyroku apelację pozwanego. Ponadto podał wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 593.527 zł, tj. w wysokości odpowiadającej wskazanej w jego apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia, a zarazem wysokości kwoty, co do której Sąd Okręgowy w B., uwzględniając powództwo pozbawił wykonalności wyrok Sądu

Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2005 r., sygn. ... 1983/04. W tym zakresie apelacja pozwanego została oddalona, nie była więc przyczyną zmiany zaskarżonego apelacją pozwanego wyroku Sądu pierwszej instancji. Zmiana tego wyroku faktycznie nastąpiła jedynie w zakresie dalszej kwoty 70.424,84 zł, tj. w części dotyczącej oddalonego przez Sąd pierwszej instancji powództwa, na skutek uwzględnienia apelacji powoda. W rezultacie tej zmiany tytuł wykonawczy, mocą wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 grudnia 2012 r., został pozbawiony wykonalności w całości, tj. do sumy obu wymienionych wyżej kwot: 593.527 zł i 70.424,84 zł. Użyta przez Sąd Apelacyjny w punkcie 1 wyroku z dnia 14 grudnia 2012 r. formuła, że „zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w B. z dnia 24 października 2006 roku, o sygnaturze I i III (...)” była konsekwencją zarówno uwzględnienia apelacji strony powodowej, jak również nieuwzględnienia apelacji pozwanego. Niespójna więc z tak określonym zakresem zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji była wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 593.527 zł, tożsama z wartością przedmiotu zaskarżenia podaną w apelacji pozwanego i pomijająca wartość przedmiotu zaskarżenia podaną w apelacji powoda uwzględnionej przez Sąd drugiej instancji.

Artykuł 498 § 1 k.c. określa tzw. warunki pozytywne potrącenia. Według tego przepisu, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. W piśmiennictwie, jak również orzecznictwie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2004 r., IV CK 362/02, nie publ.), przyjmuje się, że pomimo treści art. 498 k.c. wymagającego do potrącenia, aby wymagalne były obie potrącane ze sobą wierzytelności, wystarczy, aby wymagalna była wierzytelność potrącającego. Brak wymagalności wierzytelności wzajemnej nie jest przeszkodą do potrącenia wówczas, gdy potrącający, jako dłużnik, mógłby ją zaspokoić. Wskutek potrącenia, jak stanowi art. 498 § 2 k.c., obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Oświadczenie o potrąceniu, które zostanie

złożone drugiej stronie, ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe (art. 499 k.c.). Potrącenie staje się możliwe wówczas, gdy powstaje tzw. stan potrącalności, tj. w dacie, w której ziszczają się przesłanki pozytywne potrącenia określone w art. 498 § 1 k.c. przy jednoczesnym braku przesłanek negatywnych potrącenia, w tym określonych w art. 505 k.c. Z tą bowiem chwilą jeden z wzajemnych wierzycieli nabywa uprawnienie do dokonania czynności potrącenia, a skutki wykonania tego uprawnienia cofają się do chwili powstania stanu potrącalności. Innymi słowy, w razie późniejszego, niż w chwili powstania stanu potrącalności, złożenia oświadczenia o potrąceniu z mocy prawa następują takie skutki prawne, jakby oświadczenie o potrąceniu zostało złożone przez uprawnionego do tego wierzyciela w chwili powstania stanu potrącalności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r., III CK 152/02, nie publ.). Umorzenie wierzytelności będących przedmiotem potrącenia powoduje wygaśnięcie praw akcesoryjnych wobec tych wierzytelności. Od chwili wystąpienia retroaktywnego skutku wynikającego z art. 498 § 2 w zw. z art. 499 k.c., tj. od dnia powstania stanu potrącalności, za niebyłe uznać należy te skutki prawne, które wynikały z założenia istnienia wierzytelności, następnie umorzonych wskutek potrącenia. Dotyczy to w szczególności naliczanych odsetek za opóźnienie lub zwłokę za okres po dniu powstania stanu potrącalności od tej części każdej z wierzytelności wzajemnych, które uległy z tą chwilą umorzeniu. Skutek ten nie dotyczy jedynie tych odsetek od obu umorzonych wierzytelności należnych do chwili powstaniu stanu potrącalności.

Uwzględniając powyższe, za uzasadniony należy uznać zarzut naruszenia art. 499 k.c., gdyż Sąd Apelacyjny rozstrzygnął sprawę, której przedmiotem była ocena skuteczności złożonego przez powoda oświadczenia o potrąceniu z wierzytelnością stwierdzoną tytułem wykonawczym o pozbawienie wykonalności którego wniósł powód, bez wyjaśnienia istoty regulacji zawartej w art. 499 k.c. oraz bez przedstawienia oceny w ustalonym stanie faktycznym, kiedy powstał stan potrącalności co do poszczególnych wierzytelności objętych złożonym przez powoda oświadczeniem o potrąceniu. W szczególności z uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika, z jakich przyczyn przyjęto jako chwilę dokonywania wzajemnych rozliczeń stron dzień 13 kwietnia 2005 r., tj. dzień

wydania kwestionowanego w pozwie tytułu wykonawczego oraz uwzględniono odsetki naliczone do tej daty. Data wydania deklaratoryjnego orzeczenia sądu potwierdzającego istnienie wierzytelności objętej złożonym później oświadczeniem o potrąceniu nie ma wpływu na ustalenie daty powstania stanu potrącalności. Niczego nie wyjaśnia przy tym odwołanie się przez Sąd drugiej instancji do pozaprawnych kryteriów jasności i logiczności, które, w ocenie tego Sądu, spełnia rozliczenie kompensowanych wierzytelności przedstawione przez powoda.

Z tych względów na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. oraz art. 108 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.